

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบปฏิริยาทางจิตจากการลิครอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลและแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอก ด้วยคะแนนเฉลี่ยที่เปลี่ยนแปลงไปของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทป 4 ภาพที่จัดอันดับความชอบเป็นอันดับที่ 3 ระหว่างกลุ่มนิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ โดยศึกษาตามแนวทฤษฎีปฏิริยาทางจิตของ Brehm และทฤษฎีการกำกับการแสดงออกของตน ของ Snyder เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผลการวิจัยจากการหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว การวิเคราะห์การเปรียบเทียบและการทดสอบค่าที สามารถสรุปได้ด้วยภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 ผลการวิจัยการเปรียบเทียบปฏิริยาทางจิตจากการลิครอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลและแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอกระหว่างกลุ่มนิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำและสูง

	เงื่อนไขการทดลอง แบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล (PER)	เงื่อนไขการทดลอง แบบใช้เหตุผลอื่นจาก ภายนอก (IMPER)	ไม่มีการลิครอน เสรีภาพ (NO)
ผู้มีการกำกับการแสดง ออกของตนต่ำ(LSM)	LSM-PER	LSM-IMPER	LSM-NO
ผู้มีการกำกับการแสดง ออกของตนสูง(HSM)	HSM-PER	HSM-IMPER	HSM-NO

หมายเหตุ LSM	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ
HSM	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง
PER	หมายถึง	การลิครอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล
IMPER	หมายถึง	การลิครอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอก
NO	หมายถึง	ไม่มีการลิครอนเสรีภาพใดๆ

สรุปสมมติฐาน ข้อที่ 1-10 และผลการวิจัย ปรากฏในตารางที่ 24

ตารางที่ 24 สมมติฐาน ข้อที่ 1-10 และผลการวิจัย

ข้อสมมติฐาน	สมมติฐาน		ผลการวิจัย	
1	LSM-PER	> HSM-PER	LSM-PER	≈ HSM-PER
2	LSM-PER	> HSM-NO	LSM-PER	> HSM-NO
3	LSM-IMPER	> HSM-IMPER	LSM-IMPER	≈ HSM-IMPER
4	LSM-IMPER	> HSM-NO	LSM-IMPER	≈ HSM-NO
5	LSM-PER	> LSM-IMPER	LSM-PER	≈ LSM-IMPER
6	LSM-PER	> LSM-NO	LSM-PER	> LSM-NO
7	HSM-PER	> HSM-IMPER	HSM-PER	> HSM-IMPER
8	HSM-PER	> HSM-NO	HSM-PER	> HSM-NO
9	M1(LSM-NO)	≈ M2(LSM-NO)	M1(LSM-NO)	≈ M2(LSM-NO)
10	M1(HSM-NO)	≈ M2(HSM-NO)	M1(HSM-NO)	≈ M2(HSM-NO)

ผลการวิจัยในครั้งนี้ นำมาอธิบายสมมติฐานที่เสนอไว้ตามหลักทฤษฎีได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 " นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำในเงื่อนไขที่ถูกลิครอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล ประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่มีให้เลือกเพิ่มมากกว่า นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงที่ถูกลิครอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล "

ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สนับสนุนสมมติฐาน ข้อที่ 1 พบว่า นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำในเงื่อนไขที่ถูกลิครอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล ประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่มีให้เลือกไม่แตกต่างจาก นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงในเงื่อนไขที่ถูกลิครอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล (LSM-PER ≈ HSM-PER)

ผลการวิจัยสามารถอธิบายได้ว่า บุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงและต่ำ เมื่อถูกลิครอนเสรีภาพโดยเหตุผลส่วนบุคคล คือ ผู้วิจัยเป็นผู้ตัดสินใจเลือกเทปออกไป 1 ม้วน

โดยสาเหตุมาจากบุคลิกลักษณะและคุณสมบัติของผู้ร่วมการทดลองเอง จึงไปกระตุ้นให้บุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนทั้งสูงและต่ำเกิดปฏิกิริยาทางจิตขึ้น โดยการเพิ่มคะแนนความชอบต่อภาพปกเทปที่ถูกเลือกออกไปเพิ่มขึ้น แต่เนื่องจากการกำกับการแสดงออกของตนเป็นตัวตนที่ปรากฏภายในสังคม ในด้านภาพลักษณ์และความสัมพันธ์กับผู้อื่น ไม่มีลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมที่แสดงออกเมื่อเกิดปฏิกิริยาทางจิตอย่างชัดเจน ลักษณะการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำจึงไม่มีอิทธิพลต่อปฏิกิริยาทางจิต ทำให้พบว่านิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำในเงื่อนไขที่ถูกลีดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่มีให้เลือกไม่แตกต่างจากนิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงในเงื่อนไขที่ถูกลีดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 2 " นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำในเงื่อนไขที่ถูกลีดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล ประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่มีให้เลือกเพิ่มมากกว่านิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงในเงื่อนไข ไม่มีการลีดรอนเสรีภาพใดๆ "

ผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐาน ข้อที่ 2 คือ นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำในเงื่อนไขที่ถูกลีดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่มีให้เลือกเพิ่มมากกว่านิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงที่ไม่มีการลีดรอนเสรีภาพใดๆ (LSM-PER > HSM-NO)

นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงในเงื่อนไขที่ไม่มีการลีดรอนเสรีภาพใดๆเปลี่ยนแปลงการประมาณค่าความชอบในการตอบครั้งที่สองจากครั้งแรกน้อย เพราะหลังจากที่ผู้วิจัยได้ให้ผู้ร่วมการทดลองประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปทั้ง 4 ภาพครั้งแรกและได้นัดหมายว่าอีก 2 วันจะนำมาให้ประมาณค่าความชอบอีกครั้งและให้เลือกเทปได้ 1 ใน 4 ม้วนเป็นรางวัลตอบแทนไม่มีการลดจำนวนเทปที่จะให้เลือก จึงไม่ไปกระตุ้นให้บุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงเกิดปฏิกิริยาทางจิตขึ้นและไม่เพิ่มความชอบต่อภาพที่จัดอันดับความชอบไว้ครั้งก่อนมากนัก ส่วนนิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ เมื่อถูกลีดรอนเสรีภาพ คือ ลดจำนวนเทปที่จะให้เลือกเป็นรางวัลเมื่อครบกำหนดนัดอีก 2 วัน จึงไปกระตุ้นให้เกิดปฏิกิริยาทางจิตขึ้นและเพิ่มความชอบต่อภาพที่จัดอันดับความชอบไว้ครั้งก่อนมากกว่า นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำที่ถูกลีดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลจึงประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปอันดับที่ไม่มีให้

เลือกเพิ่มมากกว่านิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงในเงื่อนไขที่ไม่มีการลิดรอนเสรีภาพใดๆ

สมมติฐานที่ 3 " นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำในเงื่อนไขที่ถูกลิดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอกประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่มีให้เลือกเพิ่มมากกว่านิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงที่ถูกลิดรอนเสรีภาพโดยเหตุผลอื่นจากภายนอก"

ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สนับสนุนสมมติฐาน ข้อที่ 3 พบว่า นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำในเงื่อนไขที่ถูกลิดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอกประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่มีให้เลือกไม่แตกต่างจากนิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงในเงื่อนไขที่ถูกลิดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอก ($LSM-IMPER \approx HSM-IMPER$)

ผลการวิจัยสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปฏิริยาทางจิต คือ ลักษณะของเสรีภาพ ต้องเป็นเสรีภาพโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นเสรีภาพที่เกิดจากการรับรู้ว่ามีเสรีภาพของเขา คือ การมีสิทธิ์เลือกเทป 1 ใน 4 ม้วน แต่เนื่องจากการกำกับการแสดงออกของคนไม่มีอิทธิพลต่อการลิดรอนเสรีภาพโดยเหตุผลอื่นจากภายนอก คือ ผู้วิจัยบอกว่าอีก 2 วัน จะมาให้ประมาณค่าความชอบต่อภาพอีกครั้งและจะมอบเทปให้เป็นของตอบแทน และเมื่อถึงเวลานักผู้วิจัยกลับบอกว่ามีเทปไม่พอให้เลือกเป็นของตอบแทน สาเหตุเนื่องจากร้านขายหมดแล้วและสั่งมาเพิ่มให้ไม่ทัน เป็นเหตุผลที่นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำและสูงยอมรับได้ ซึ่งฟังดูสมเหตุสมผล จึงไปกระตุ้นให้นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำและสูงเกิดปฏิริยาทางจิตไม่แตกต่างกัน ดังนั้นนิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำในเงื่อนไขที่ถูกลิดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอกประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่มีให้เลือกไม่แตกต่างจากนิสิตที่มีการกำกับแสดงออกของคนสูงในเงื่อนไขที่ถูกลิดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอก

สมมติฐานที่ 4 " นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำในเงื่อนไขที่ถูกลิดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอกประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่มีให้เลือกเพิ่มมากกว่านิสิตที่มีการกำกับแสดงออกของคนสูงในเงื่อนไขที่ไม่มีการลิดรอนเสรีภาพใดๆ "

ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สนับสนุนสมมติฐาน ข้อที่ 4 พบว่า นิสิตที่มีการกำกับแสดงออกของคนต่ำในเงื่อนไขที่ถูกลิดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอกประมาณค่าความชอบต่อ

ภาพปกเทปอันดับที่ 3 ที่ไม่มีให้เลือกไม่แตกต่างจากนิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงในเงื่อนไขไม่มีการลิดรอนเสรีภาพใดๆ ($LSM-IMPER \approx HSM-NO$)

อธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านลักษณะของเสรีภาพเข้ามามีอิทธิพลต่อบุคคลและความสมเหตุสมผลของการที่เทปไม่พอให้เลือก ไม่ใช่เป็นการตั้งใจหรือมีเจตนา การลิดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอก คือ เทปไม่พอให้เลือกครบทั้ง 4 ม้วนเพราะเทปขายหมด จึงไปกระตุ้นให้นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำเกิดปฏิกิริยาทางจิตขึ้นน้อยมาก ทำให้การประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่มีให้เลือกครั้งแรกและครั้งที่สองไม่แตกต่างกันมากนัก เช่นเดียวกับนิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงที่ไม่ถูกลิดรอนเสรีภาพ โดยที่สามารถเลือกเทปเป็นของตอบแทนได้ 1 ใน 4 ม้วน จะไม่ไปกระตุ้นให้บุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงเกิดปฏิกิริยาทางจิตขึ้นและไม่เพิ่มความชอบต่อภาพที่จัดอันดับความชอบไว้ครั้งก่อนนิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำในเงื่อนไขถูกลิดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอกจึงประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่มีให้เลือกไม่แตกต่างจากนิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงในเงื่อนไขไม่มีการลิดรอนเสรีภาพใดๆ

สมมติฐานที่ 5 " นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำในเงื่อนไขถูกลิดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่ได้รับเพิ่มมากกว่านิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำที่ถูกลิดรอนเสรีภาพโดยเหตุผลอื่นจากภายนอก "

ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สนับสนุนสมมติฐาน ข้อที่ 5 พบว่า นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำในเงื่อนไขถูกลิดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลและในเงื่อนไขถูกลิดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอก ประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่ได้รับในการตอบครั้งแรกและครั้งที่ 2 เพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน ($LSM-PER \approx LSM-IMPER$)

ผลการวิจัยสามารถอธิบาย ได้ว่า เมื่อบุคคลรับรู้ว่ามีเสรีภาพในการเลือกเทป 1 ใน 4 ม้วน เป็นของตอบแทน การลดจำนวนเทปที่จะให้เลือกเหลือ 3 ม้วน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ลดจำนวนเทปด้วยตนเองโดยใช้บุคลิกลักษณะและคะแนนสอบของบุคคลนั้นเป็นเหตุผลในการลิดรอนเสรีภาพของเขา ทำให้บุคคลเกิดปฏิกิริยาทางจิตขึ้น ซึ่งจะไปกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจให้บุคคลพยายามจะนำเสรีภาพกลับคืนมา โดยการเพิ่มความชอบต่อเทปม้วนที่ไม่มีให้เลือกมากขึ้น ส่วนเงื่อนไขถูกลิดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอก คือ การมีสิทธิ์เลือกเทปได้เพียง 1 ใน 3 ม้วน เพราะมีเทปไม่

พอ เนื่องจากทางร้านขายหมดแล้วและสั่งมาเพิ่มไม่ทัน ก็ไปกระตุ้นให้เกิดปฏิกิริยาทางจิตขึ้นได้เช่นกัน ทำให้นิติคดีที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำในเงื่อนไขที่ถูกลิดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลและแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอก ประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่ได้รับเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน ($LSM-PER \approx LSM-IMPER$)

สมมติฐานที่ 6 " นิติคดีที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำในเงื่อนไขที่ถูกลิดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่ได้รับเพิ่มมากกว่านิติคดีที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำที่ไม่มีการลิดรอนเสรีภาพใดๆ "

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 6 คือ พบว่านิติคดีที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำในเงื่อนไขที่ถูกลิดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล เปลี่ยนการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปอันดับที่ 3 ที่ไม่ได้รับในการตอบครั้งที่สองจากครั้งแรกมากกว่านิติคดีที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำในเงื่อนไขที่ไม่มีการลิดรอนเสรีภาพใดๆ ($LSM-PER > LSM-NO$)

อธิบายได้ตามหลักทฤษฎีได้ว่า เมื่อนิติคดีที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำในเงื่อนไขที่ใช้การลิดรอนเสรีภาพส่วนบุคคล คือ ผู้วิจัยตั้งใจลดจำนวนเทปด้วยตนเองโดยใช้บุคคลลักษณะและคะแนนสอบของบุคคลนั้นเป็นเหตุผลในการลิดรอนเสรีภาพของเขา ทำให้บุคคลเกิดปฏิกิริยาทางจิตขึ้นได้ จึงประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปที่ไม่มีให้เลือกเพิ่มขึ้น สำหรับนิติคดีที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำในเงื่อนไขที่ไม่มีการลิดรอนเสรีภาพใดๆ ไม่เปลี่ยนการประมาณค่าความชอบในการตอบครั้งที่สองจากครั้งแรก เพราะว่าปฏิกิริยาทางจิตนั้น จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลถูกขู่ว่าจะถูกลิดรอนเสรีภาพที่จะทำ คิดหรือรู้สึก ในที่นี้หมายถึงการลิดรอนเสรีภาพในการเลือกเทป 1 ม้วนใน 4 ม้วน เป็นของตอบแทน การไม่ลิดรอนเสรีภาพโดยมีสิทธิ์เลือกเทปได้ ในทั้งหมดเช่นเดิม จะไม่ไปกระตุ้นให้บุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงเกิดปฏิกิริยาทางจิตขึ้น และไม่เพิ่มความชอบต่อภาพที่จัดอันดับความชอบไว้ครั้งก่อน ทำให้ นิติคดีที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำในเงื่อนไขที่ถูกลิดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล เปลี่ยนการประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่ได้รับในการตอบครั้งที่สองจากครั้งแรกมากกว่านิติคดีที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำในเงื่อนไขที่ไม่มีการลิดรอนเสรีภาพใดๆ

สมมติฐานที่ 7 " นิติคดีที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงในเงื่อนไขที่ถูกลิดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่ได้รับเพิ่มมากกว่านิติคดีที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำที่ถูกลิดรอนเสรีภาพโดยเหตุผลอื่นจากภายนอก "

ผลการวิจัยครั้งนี้ สนับสนุนสมมติฐาน ข้อที่ 7 พบว่า นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงในเงื่อนไขที่ถูกติรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล เปลี่ยนการประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่ได้รับมากกว่าในเงื่อนไขที่ถูกติรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอก (HSM -PER > HSM -IMPER)

ผลการวิจัยสามารถอธิบายตามหลักทฤษฎีได้ว่า บุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูง การถูกติรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล คือ การที่ผู้วิจัยบอกว่าได้ตัดเทปออก 1 ม้วน โดยพิจารณาจากคุณสมบัติของตัวเอง ทำให้ นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงซึ่งมีลักษณะไวต่อความรู้สึก เมื่อผู้วิจัยให้เหตุผลแก่เขาเช่นนั้น เขาขอมเกิปฏิบัติทางจิตได้ทันทีและพยายามจะนำเสรีภาพคืนมาโดยการประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่มีให้เลือกเพิ่มมากขึ้น แต่เนื่องจากผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูง สามารถปรับพฤติกรรมของคนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้ดี จึงพยายามข่มความรู้สึกและแสดงพฤติกรรมให้เหมาะสม คือ ประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปที่ผู้วิจัยตัดออกไปครั้งหลังเพิ่มมากขึ้นพอสมควร ส่วนการถูกติรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอก คือ การบอกว่าเทปไม่พอให้เลือกรับทั้ง 4 ม้วน เป็นเพราะทางร้านขายหมดแล้วและสั่งมาให้ไม่ทัน ทำให้ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูง ซึ่งมีลักษณะยึดหยุ่นปรับตัวได้ดี ขอมรับความมีเหตุผลทำให้เกิดความพอใจรับฟังเหตุผลนี้ได้ ทำให้ความรู้สึกถูกติรอนเสรีภาพมีน้ำหนักไม่มาก และเกิดปฏิบัติทางจิตขึ้นไม่มาก นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงจึงมีการเปลี่ยนแปลงการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปในการตอบครั้งที่ 2 จากครั้งแรก เพิ่มมากกว่า นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงในเงื่อนไขที่ถูกติรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอก (HSM-PER > HSM-IMPER)

สมมติฐานที่ 8 " นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงในเงื่อนไขที่ถูกติรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่มีให้เลือกเพิ่มมากกว่า นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงในเงื่อนไขที่ไม่มีการติรอนเสรีภาพใดๆ "

ผลการวิจัยครั้งนี้ สนับสนุนสมมติฐาน ข้อที่ 8 พบว่า นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงในเงื่อนไขที่ถูกติรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล เปลี่ยนการประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ที่ไม่ได้รับมากกว่าในเงื่อนไขที่ไม่มีการติรอนเสรีภาพใดๆ (HSM-PER > HSM-NO)

นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงในเงื่อนไขที่ไม่มีการลีดรอนเสรีภาพใดๆ สามารถอธิบายได้เหมือนกับสมมติฐานที่ 2 คือ นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงในเงื่อนไขที่ไม่มีการลีดรอนเสรีภาพใดๆ ไม่เปลี่ยนการประมาณค่าความชอบในการตอบครั้งหลังจากครั้งแรก เพราะว่าปฏิภริยาทางจิตนั้น จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลถูกขู่ว่าจะถูกลีดรอนเสรีภาพที่จะทำ คิหรือรู้สึก ในที่นี้หมายถึงการลีดรอนเสรีภาพในการเลือกเทป 1 ม้วนใน 4 ม้วน เป็นของตอบแทน การไม่ลีดรอนเสรีภาพโดยมีสิทธิ์เลือกเทปได้ 1 ใน 4 ม้วนเช่นเดิม จะไม่ไปกระตุ้นให้บุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงเกิดปฏิภริยาทางจิตขึ้น และไม่เพิ่มความชอบต่อภาพที่จัดอันดับความชอบไว้ครั้งก่อน ดังนั้น นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงในเงื่อนไขที่ถูกลีดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลเปลี่ยนการประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ในการตอบครั้งหลังจากครั้งแรกมากกว่านิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูง ในเงื่อนไขที่ไม่มีการลีดรอนเสรีภาพใดๆ ($HSM-PER > HSM-NO$)

สมมติฐานที่ 9 นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำในเงื่อนไขที่ไม่มีการลีดรอนเสรีภาพใดๆ ประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ครั้งที่ 2 ไม่แตกต่างจากการประมาณค่าความชอบครั้งแรก

สมมติฐานที่ 10 นิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงในเงื่อนไขที่ไม่มีการลีดรอนเสรีภาพใดๆ ประมาณค่าความชอบต่อภาพอันดับที่ 3 ครั้งที่ 2 ไม่แตกต่างจากการประมาณค่าความชอบครั้งแรก

ผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนทั้งสมมติฐานที่ 9 และสมมติฐานที่ 10 ทั้งนิสิตที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำและสูง ไม่เปลี่ยนแปลงการประมาณค่าความชอบต่อภาพครั้งหลังจากครั้งแรก เนื่องจากไม่มีการลีดรอนเสรีภาพในการมีสิทธิ์เลือกเทปเป็นการตอบแทน โดยที่ผู้วิจัยได้บอกให้รับรู้ว่หลังจากประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งที่ 2 แล้ว จะมอบเทปให้ 1 ใน 4 ม้วนนั้น และเมื่อถึงเวลาที่ได้เลือกครบทั้ง 4 ม้วนจริง จึงไม่ไปกระตุ้นให้เกิดปฏิภริยาทางจิตขึ้น

สรุปว่าการเกิดปฏิภริยาทางจิตที่เกิดขึ้นจากเงื่อนไขการลีดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล เพราะบุคคลรับรู้ว่ามีเสรีภาพในการกระทำ ในงานวิจัยนี้ คือ การมีสิทธิ์เลือกเทปได้ 1 ม้วนจากทั้งหมด 4 ม้วนเพื่อเป็นของตอบแทน แต่เมื่อถูกลีดรอนเสรีภาพโดยการลดเทปที่ให้

เลือกเพียง 3 ม้วน เพราะผู้วิจัยเป็นผู้พิจารณาจากบุคลิกลักษณะและคะแนนของเขาเอง ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกไม่พอใจและต้องหาวิธีนำเสรีภาพคืนกลับมาเพื่อให้เกิดความสบายใจ โดยเพิ่มความชอบต่อภาพปกเทปที่ไม่มีให้เลือกมากขึ้น เงื่อนไขนี้ทำให้เกิดปฏิกิริยาทางจิตมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cherulnik และ Citrin (1974) ส่วนในเงื่อนไขการลิดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอก คือ การที่เทปไม่พอเพราะร้านขายหมดแล้วและสั่งมาเพิ่มไม่ทัน บุคคลเกิดความรู้สึกว่าถูกลิดรอนเสรีภาพน้อยกว่าที่ผู้วิจัยเป็นผู้พิจารณาจากบุคลิกลักษณะและคะแนนของเขาเอง การเปลี่ยนแปลงการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปที่ไม่มีให้เลือก ครั้งหลังจากครั้งแรกจึงน้อยกว่าในเงื่อนไขลิดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wright และ Brehm (1982) ที่พบว่า ถ้าบุคคลรับรู้และตีความว่าการลิดรอนเสรีภาพนั้นไม่ได้เกิดจากความตั้งใจหรือเจตนาโดยตรง อาจทำให้บุคคลเกิดปฏิกิริยาทางจิตได้น้อยหรือไม่เกิดก็ได้ และถ้าไม่มีการให้เงื่อนไขที่ลิดรอนเสรีภาพ ก็จะไม่มีการกระตุ้นให้บุคคลเพิ่มความชอบต่อสิ่งที่ถูกลิดรอน จึงไม่มีการเปลี่ยนแปลงการประมาณค่าความชอบต่อครั้งหลังจากครั้งแรก

จากทฤษฎีปฏิกิริยาทางจิต ที่กล่าวถึง ความแตกต่างของบุคคล โดยเน้นความเป็นอันนัยของเสรีภาพและผลที่ตามของการเกิดปฏิกิริยาทางจิต และใช้วิธีนำเสรีภาพคืนมาทางจิต โดยการประเมินความรู้สึกชอบในสิ่งที่ถูกลิดรอนในทางบวกมากขึ้น และทฤษฎีการกำกับการแสดงออกของตน แสดงให้เห็นว่าทั้งผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ เกิดปฏิกิริยาทางจิตไม่แตกต่างกัน ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดปฏิกิริยาทางจิต ได้แก่ ลักษณะของเสรีภาพด้านความสำคัญของเสรีภาพที่ผู้ร่วมการทดลองรับรู้ ซึ่งมีส่วนในการลดความรู้สึกถูกลิดรอนเสรีภาพลง ทำให้เกิดปฏิกิริยาทางจิตน้อยลงด้วย

ในงานวิจัยนี้ ไม่พบความแตกต่างของบุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำต่อปฏิกิริยาทางจิต โดยทั้งสองกลุ่มเกิดปฏิกิริยาทางจิตในแต่ละเงื่อนไขไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นอิทธิพลของตัวแปรต่างๆดังที่กล่าวมาแล้ว แต่พบว่าเงื่อนไขของการลิดรอนเสรีภาพต่างๆทำให้เฉพาะบุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงเท่านั้นที่เกิดปฏิกิริยาทางจิตแตกต่างกัน จึงควรมีการศึกษาในงานวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไปว่า มีปัจจัยใดที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของบุคคลที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงที่มีผลต่อการเกิดปฏิกิริยาทางจิต และควรมีศึกษาค้นคว้าใดที่มีอิทธิพลต่อปฏิกิริยาทางจิตมากที่สุดและมีวิธีใดที่จะสามารถควบคุมตัวแปรเหล่านี้ได้ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่สมบูรณ์มากที่สุด